

erat. At ille ad effugiendam contumeliam humeris aulam mundare horruit, sed Pignione flumine superinducto, cursu eius aulam purgavit absq; ignominia, una die opere perfecto. Miranda profectio Herculis prudentia: qui quod per ignominiam superbe imperatum erat, in laudem uertens, nil indignum egit in mortalitate. Suscepit deinde onus tauri ex Creta, quæ Paliphae amabat, deducendi. Eo in insulam nauigans, Minois regis auxilio taurum in Peloponesum, longum profectio maris iter, deduxit. His actis Olympicum instituit certamen, locum optimum existimans ad tantos hominum conuentus, campos iuxta Alpheum flumen sitos. Ibi hæc certamina Ioui patri dedicauit coronatus: quoniam & ipse quoque bene de hominum genere absq; premio esset meritus. Ea uero certamina, quantum in uitam diuersa, absq; pugna euicit, nullo propter singularē eius uirtutem secum congregari auso. Nam pugiles aut pancratiastes superare eos qui in stadio certant, difficile est. Arduum item est, illos qui leuibus certaminibus excellant, cum ijs qui in grauioribus uersati sunt, contendere. Merito igitur omnium hoc ab Hercule institutum certamen habetur præstantissimum, quod ab optimo uiro principium sumpsit. Non uidentur autem dona omittenda, à dijs Herculi ob uirtutē tributa. Nam cum ex belli laboribus ad requiem se, ac hominum coetus, diesq; festos contulisset, Deus quilibet suis cum muneribus ornauit: Pallas pepulum, clauam ac thoracē Vulcanus dedit, uterq; in igne suæ artis opus. Nam altera rem ad usum pacis uoluptatemq; concessit, alter ad belli pericula uitanda. Neptunus insuper equos donauit, Mercurius enses, Apollo arcum: quo & uti docuit, Ceres ad expiandam Centaurum cædem quædam parua mysteria celebrare monstrauit. Rem præcipuam circa uiros dei genus licet aduertere. Iupiter primam mortalem foemina Niobem Phoronei cognouit, ultimam Semelem: quam sextamdecimam à Niobe scriptores genitam tradunt. à cuius primum maioribus gignere homines cepit, in eaq; ipsa desijt. Post hæc nullius appetijt concubitum mortalis, neminem sperans huic similem fore, nolensq; melioribus immiscere deteriora. Postea circa insulam Palleniem Gigantibus bello cœlestes laceissentibus, Hercules pro dijs pugnans, multis ex hostibus interfectis, maximam gloriam adeptus est. Iupiter eos qui sibi adlitterant deos tantum Olympios appellauit: ut hoc cognominis honore bonus à malo internosceretur. Eodem quoque cognomine solum Dionysium Herculemq; ex mortalibus foeminis ortos dignatus est: non solum quia ab se nati erant, sed propter parem uirtutis æmulationem: cum uterq; multis mortales beneficijs affecisset. Iupiter Prometheum, qui hominibus ignem dederat, uinculis alligauit, aquila prope posita, quæ illius iecur depasceret. Hanc Hercules, illius miseratus poenam, qui ob beneficium hominibus impensum plecebatur, sagitta peremit: Iouisq; iram mitigans, benefactorum socium exemit à cruciatur. Labor deinceps est et iniunctus, Diomedis Thracis equos deducendi. Erant equorum præsepia ob equorum feritatem area: ferreis catenis equi uiribus præualidis uinciebantur. Cibis alebantur non his quos terra fert, sed hospitum eodiuertentium carnibus. Hos cupiens Hercules abducere, primo Diomedem cepit, deditq; suo exemplo equis comedendum. Mansuetiores deinde factos, ad seque adductos Eurystheus Iunoni sacrauit. Quorum genus usque ad Macedonem Alexandrum permansit. Cum Iasone postmodum ad uellus aureum rapiendum nauigauit in Colchos, sed de Argonautis posterius dicet. Acceptis insuper ab Eurystheo mandatis Hercules, ut cingulum Hippolytæ Amazonis afferret, aduersus eam cum exercitu profectus, ad Euxinum pontum nauigauit. Ac per ostia Thermodontis fluij ingressus, prope Themiscyrâ, ubi Amazonum regia erat, castra posuit. Primo cingulum ab eis postulat: sed ubi renuentes intellexit, armis agendum censuit. Amazonibus exercitui Herculis oppositis, quæ nobiliores bello erant, Herculem solum acri certamine appetiuere. Et primum Aëlla, quæ ex uelocitate id nomen traxerat, cum uelociorem se reperisset, pugnans occubuit.

Secun-